Universitätsbibliothek Paderborn

Onvs Ecclesiae.|| In hoc libro ... admiranda quædam ac planè obstupenda, de septem ec-||clesiæ statibus, abusibus quoq[ue] grauissimis, & futuris eiusdem calamitatibus ex sanctor[um] pro-||phetijs & ...

Pürstinger, Berthold

Coloniæ, 1531

VD16 ZV 12498

De fuga hominum. Cap. 54

urn:nbn:de:hbz:466:1-29969

Visual Library

Iam enim angelus dei, id eſt, eius prænuntiatio, quam fecit altiſſimus multipharijs
indicijs, deſcendit in piſcinã eccleſiæ, in qua iacet magna multitudo peccãtium, ſci Iohã.5
g̃.c.23.§.6 licet languentium, cæcoꝝ, claudoꝝ, & aridoꝝ, ideo aqua inundationis mouetur,
g̃.c.20.§.6. quoniã clerici volunt iam rapere Chriſtum, quia eius patrimonium rapiũt auare
&ĩ.c.54.§.1 percipiẽdo & profuſe delapidãdo, voluntq́ ipm facere regem, quia dũtaxat regi- Iohã.6
g̃.eo.§.8 mina, tẽporalia appetũt, nihil de æternis curãdo, ab eis igĩt ipſe Chriſtus aufugit.
g̃ c.28.§5& Et iam ſero factũ eſt, & diſcipuli, id eſt, clerici deſcenderũt ad mare turbinis mũda
ĩ.c.60.§.1 ni, & venerũt trãs mare in Capharnaum. i. in voluptates carnales. Et in eccleſia ſic
iam tenebræ factæ ſunt, & nõ venit Ieſus, id eſt, ſalus, ſed vento magnæ aduerſita-
tis flãte exurget mare vtpote per inundationem aquaꝝ aliasve plagas. Quas do-
minus reuelauit Apoſtolo præſcio futuraꝝ calamitatum, quæ nobis iam immi-
g̃.eo.§14 et nent, ſed eas ſignificari nõ expedit. Propterea reſpondet: Non audeo aliquid lo-
ĩ.c.62.§.10 qui eoꝝ quæ per me non efficit Chriſtus, in obedientiã gentiũ verbo & factis in
g̃.c.31.§.14. virtute ſignoꝝ & prodigioꝝ. Et infra: Deus autem pacis conterat Satanã ſub pe- Roma.15
dibus veſtris velociter. Qui potens eſt vos confirmare ſecundum reuelationẽ my- Roma.16
ſterij temporibus æternis, taciti quod nunc patefactum eſt per ſcripturas prophe
tarum ſecundum præceptum æterni dei.

g̃.c.52.§.10 XVII § Demum apud Birgittã Chriſtus inquit: Sol & luna cæteraq́ ſide
&.12.&.ĩ.c. ra & omnia cœleſtia curſum ſuum peragunt ſecundum quod in deitatem præfini 4.Bir567
64.§.1 tum eſt, atq; ordinatum. Om̃ia elementa deniq; ſtãt in ſuo ordine & motu, ſicut ab
g̃.c.38.§.7. æterno præuiſum eſt, & mouent ſecundum factoris voluntatem. Diſpoſitio vero
&g̃.c.51.§.9 hominis & omnium rerum in diuina ſtabilitate præuiſa eſt, & ſtabiliter ſecundum
ĩ.c.51.§.7 exigentiã vniuſcuiuſq; rei rationabiliter miniſtrata. Et infra: Scriptum eſt enim:
g̃.eo.§.10 Elementa omnia quaſi compatiebant mihi, ſcilicet Chriſto in morte, quãdo ſplẽ- 4.Bir.96
dorem & ſolidum effectum retraxerunt. Sic elementa & creaturæ quandoq; pu- Math.27
gnant & iudicãt pro deo, & oſtendũt in curſibus ſuis, id eſt, inferioꝝ influentijs irã Sapiæ.16
diuinam. Hinc Baruch: Nubes quibus imperatum fuerit à deo perambulare in
orbem, perficiunt quod imperatum eſt eis. Sequitur in Birgitta: Igitur ſcito, ob Baruch.6
g̃.eo.§.11 & peccata Chriſtianoꝝ tãta tonitrua & fulgura venient in eccleſiã meã multis viuẽ- 6.Bir.110
ĩ.eo.§.18 tibus qui nunc viuunt, quòd multi optabunt mortem, & mors fugiet ab eis. Acuet
ĩ.c.54.§.8 autem diram iram in lanceam & pugnabit cum illo orbis terrarum contra inſen-
g̃.eod.§.15. ſatos. Ibunt directe emiſſiones fulgurum, & tãquàm à bene curuato arcu nubium Sapiæ.5.
&ĩ.c.56 §.11 exterminabunt, & ad certum locum inſilient, & à petroſa ira plenè mittent grãdi-
nes, & ſcãdeſcet in illos aqua maris, & flumina concurrent duriter. Simile in Ag-
gæo deificum eloquium. Adhuc modicum eſt, & ego mouebo cœlum, & terram, Aggæi.2
g̃.c.47.§.6 & mare, & aridam, & mouebo omnes gentes, & ſubuertam ſolium regnorum, &
ſubuertam quadrigam & aſcenſorem eius, & deſcendent equi, & aſcenſores eo-
rum, vir in gladio fratris ſui.

g̃.c.30.§.12 XVIII § Antequàm igit prædictũ afflictionis tẽpus veniat, ſummi crea-
in fine toris & iudicis noſtri meminiſſe, ac interea cautiſſime ambulare debemus, ne in cor
g̃.c.30.§.9 pore pariter & animo periclitemur, & ne nobis cõtingat quod Eliphas apud Iob Iob.22
reſpondens, dixit: Propterea circũdatus es laqueis, & cõturbat te fortitudo ſubita
quia putabas te tenebras non viſurum, & impetu aquarum inundantium non op- Ge.14.&.2.
preſſum iri. Tanta forſitan inundatio inualeſcet quòd illi, qui præteritis alijs plagis Ionę.1
ĩ.c.54.§.6 ſuperfuerint, fugient ad montes. Quãobrem vnuſquiſq; peccator cum Iona cla-
g̃.eod.§.17 met. Scio ego quod propter me tẽpeſtas hæc grãdis veniat ſup Chriſtianitatẽ. Cir-
&.g̃.c.35.§. cũdederũt me aquę vſq; ad animã, abyſſus vallauit me, pelagus operuit caput meũ
.8.&.ĩ.c.55. Sic Catharina Senẽſis: Deus æternæ corã te facio querimoniã de me, quia pœnaꝝ Cath. Senẽ.
in prin. &c. quas proximus meus tolerare debet, ego ꝓpter delicta ſum mea cã potiſſima, ideo ca.2.
ĩ.c.57.§.14. maieſtatẽ tuã exoro ſuppliciter, vt in me fiat afflictio. Deũ itaq; optimũ maximũ
g̃.eo.§.3 ſedulo deprecemur, vt liberet nos de profundis aquaꝝ. Sua eñ diuina maieſtas ꝑ
ĩ.c.57.§.7 ſupranotatas reuelationes euãgelicas & propheticas terrena noſtra corda cõcutit
vt merito ex tam crebris cõminationibus veterẽ vitã noſtrã emendare, ac tempo
ralia imò potius æterna ſupplicia præcauere debeamus.

¶De fuga hominum. Cap. LIIII.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ABaffectibus carnalibus, tanq̃ à nos perſequentibus, elongãdi & à tur ḡ.c.13.§.1&
ba terrenoꝝ deſiderioꝝ fugiendi, necnõ in mētis contemplatione per- ī.c.57.§.1
Pſalm̃.54 manēdi exemplũ Dauid dedit nobis, dicēs: Ecce elõgaui fugiēs, & mãſi
7.q.1.aduer in ſolitudine.ſ.mētis. Inſtar huiuſcemodi ſpiritualis fugæ, debemus fu- ḡ.c.47.ī pr.
ſitas. gere mũdanos dei inimicos, quēadmodũ verbo & exemplo docuit Chriſtus, qui & ī.c.58.§.1
Matth.2 à facie Herodis fugit in Aegyptũ, ait quoq; diſcipulis ſuis: Si vos pſecuti fuerint in ī.c.62.§.4
Mat.10 vna ciuitate, fugite in aliã. Talis fuga durabit vſq; ad proximè futurum aduentum
Chriſti. Ideo ſubiũgit: Non cõſummabitis ciuitates Iſrael, donec veniat filius ho-
minis. Ad huius fugæ cõceſſionem, Chriſtus in lapidãtibus abſcondit ſe, & exiuit
Iohã.8.in fi. de templo. Iterũ quũ quærerent eum apprehendere Iudæi, de eoꝝ manibus exiuit.
Iohã.10. Hinc ſchiſmaticos & hæreticos fugiēdi & euitãdi doctrinã pariter & exemplum
24.q.1.om̃is dedit Iohãnes euãgeliſta, de quo Polycarpus narrat: Quũ apud Epheſum balneas
lauãdi gratia fuiſſet ingreſſus, & vidiſſet ibi Cherinthum exire, continuo diſceſſit
non lotus, dicens: Fugiamus hinc, ne & balneæ iſtæ nos corrumpant in quibus
Cherintus lauatur inimicus veritatis.

I § Ac nos earundē doctrinaꝝ præuaricatores nõ ſolum nõ fugimus ve-
ritatis inimicos, neq; eccleſiæ catholicæ aduerſarios, ſed etiã cum illis vtpote cum
Iudæis & Sarracęnis, cũ hęreticis deniq; & excõmunicatis comertia & ſocietates
De hęre.c.ſi ac ſimilia exercitia prohibita habemus, cõtra iura cõmunia & particularia in hæ- ḡ.c.23.ī pri.
cut ait reticos ſchiſmaticosq; decreta. Inſup clerici, id ē, ſorte electi (q nil pter deũ curare ḡ.c.32.§.14
12.q.1.cui debēt, & quoꝝ vera fuga eſt abdicatio tēporaliũ, & alienatio carnaliũ, affectionũ, ḡ.c.55.§.16.
portio cum vt ſuis ſe abnegēt, q ad dei ſeruitiũ ſunt deſtinati, ideo ad humilitatē fugere debe- ḡ.c.35.§.10.
cap.ſequen. rent) nõ fugiũt honores vanos & regimina tpalia, ſed talibus indignos ſe vltro ige & ī.c.58.§.8
8.q.1.in ſcri- rũt cõtra iuris prohibitionē. Ex quo itaq; nolumus fugere nobis prohibita, neq; vi ḡ.ca.53.§.15
pturis tia euitare, neq; inueterata ſcelera deo inimiciſſima deſerere, ſed potius illic, id eſt &.ī.eo.§.2.
Leui.26. circa tpalia trepidauimus timore vbi non erat timendũ, ideo terrebit nos ſonitus ḡ.c.38.§.6
Pſalm̃.15 folij volãtis, cogemurq; fugere ipſius dei iudiciũ, tanq̃ diffidentes de iuſtitia noſtra
11.q.1.c.Chri ſiquidem apparet illum de iuſtitia diffiſum qui iudicium refugit.
ſtianis in fi. II § Verũ poſtq̃ impij ſuo infelici ſtudio multa laborauerint, tandē nihil
Pſalm̃.15 conſequunt niſi fugã, pauorē, cõfuſionē cordis, teſte Propheta: Multiplicatæ ſunt Aliter, ḡ.c.
infirmitates, id ē, inutilia opa vel infirma ſtudia eoꝝ, poſtea accelerauerũt, vtpote 41.§.8
Eſa.30 feſtinãdo fugere. Nolũt em̃ in fide aut ſpe quieſcere, ſed ad equos fugere & ſup ve- ḡ.c.43.§.11.
loces aſcēdere, velociores aũt erũt q perſequunt ipſos, donec relinquant quaſi ma & ī.c.55.§.6
lus nauis in vertice montis & quaſi ſignũ ſup collē. Nēpe malus eſt ſignũ præteriti ī.eo.§.5.
naufragij, ſup collem vero dat ſignũ, vt à remotis ſciat, quo ſit fugiendũ. Alia eſt ſi- ḡ.c.29.§.2.
gnificatio quã dat deus ſe timētibus vt fugiãt. Porro pdicta fuga & feſtinatio ac pa & ī.c.56 §.11
uor eſt in ipſa mala conſcia, quæ ſemp fugit, & nunq̃ effugit, ſemp timet, ſemperq; ḡ.eod.§.4.
Eſa.17.in fi. accidit quod timet, nunq̃ quieta, quia nõ eſt pax impijs. Quãobrē tam horrendæ &.ī.eo.§.4
Iob.19 ingentesq; accidēt nobis aduerſitates & calamitates quas ſcriptura docet nos fugere ḡ.c.49.§.19
Apo.9 à futura plaga, qm̃ in illis diebus quærēt homines mortē, & nõ inueniēt eã, deſide ḡ.c.49.&50
Thob.3 rabũt mori, ſed fugiet mors ab illis, & dicet quilibet, expedit mihi mori magis q̃ vi &.c.53.p to.
Iob.3 uere. De qbus quęrit in Iob: Quare data eſt vita his q in amaritudine animæ ſunt, ḡ.c.49.ī pr.
Pſalm̃.103 qui expetũt mortē, & nõ venit, gaudentq; quũ inuenerint ſepulchrũ. Tunc equidē ḡ.c.14.§.10
Prouerb.28 ab increpatiõe dei fugiēt homines impij, etiã nemine perſequēte, quoniam deum
Leui.26. non audiunt, neq; eis præceptis obediunt fideliter.

III § Enimuero malitia pſentis tpis, vtpote quinti & ſexti ſtatutũ (qs iã ḡ.c.17 ī pri.
agimus) manifeſte exprimit in cantu quintæ & ſextę tubæ, nã qñ apertũ fuit ſextũ ḡ.c.43.§.15.
Apo.6 ſigillũ, factus eſt terręmotus magnus, per quē annotat illa magna calamitas in de- &.ī.c.55. in
Apo.6 curſu pręſentis ſexti ſtatus futura, ait em̃ cœleſtis ſecretarius. Et oēs hoīes abſcon prin.& ī.64
derunt ſe in ſpeluncis, & dicũt montibus & petris, cadite ſuper nos & abſcondite in pri.&.§.1
Lucæ.23 nos à facie ſedentis ſuper thronum & ab ira agni, qm̃ venit dies magnus irę ipſoꝝ. ī.eo.§.7
ī.c.68.§.5 A perſecutione Gog homines pariter fugient. ḡ.c.4.§.3
Apo.12 IIII § Simili modo ſcribit, mulierem, id eſt, eccleſiã fugiſſe in ſolitudinē, ḡ.c.7.§.4
quã perſequutus eſt diabolus poſtq̃ vidit ſe proiectũ in terrã. Eſt nanq; ipſe Satan ḡ.c.40.§.4
Iudith.15 modo ſolutus ad immiſſiones malas, ideo viſitabit nos, dei permiſſione, cum tot ḡ.c.15.ī pri.

& tantis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

& tantis aduerſitatibus vt mens & conſiliũ à nobis fugiat, & ſolo tremore metuq́
agitati, fugæ pſidiũ ſumamus, fugituri p vias campoꝝ, & ſemitas colliũ. De quibus ḡ.eo.§.2.&
Zach.14 Zacharias inquit: Fugietis ad vallem montiũ ſicut fugiſtis à facie terræmotus in ĩ.eo.§.6
Eſa.2 diebus Oziæ regis Iuda. Item Eſaias: Homines introibũt in ſpelũcas petraꝝ, & in
voragines terræ à facie formidinis dñi, & à gloria maieſtatis eius, quũ ſurrexerit
Eſa.8 pcutere terrã. Et infra: Ecce tribulatio, & tenebræ, & diſſolutio, & anguſtia, & ca-
ligo pſequẽs, & nõ poterit auolare ab anguſtia ſua. Deinde quaſi lamentãdo idem
vates nos interrogat: Quid facietis (inquit) in die viſitatiõis & calamitatis de lõge ḡ.c.41.§.8.
Eſa.10 (vtpote à tempore Eſaiæ vſque huc) venientis? ad cuius fugietis auxiliũ & vbi re- &ĩ.c.55.§.9
linquetis gloriã veſtram? ne incuruemini ſub vinculo & cum interfectis cadatis.
Hiere.4. Hieremias inſuper ait: A voce equitis & mittentis ſagittam fugit omnis ciuitas.
Item interfecti in ſterquilinio ſuper faciem terræ erunt inſepulti, & eligent magis ḡ.c.49.§.6.
Hiere.8 mortem quàm vitam, omnes qui reſidui fuerint de cognatione, id eſt, de Chriſtia
nitate hac peſſima, ideo cadent in tempore viſitationis ſuæ. Et ſinguli ad terrã ſuã
Hiere.50 fugient. Grex diſperſus Iſrael. Terror eñ nimius irruet ſup eos, & fugiẽt in abſcõ
Dani.10 ditũ, ac dicẽt: Melius erat nos non eſſe q̃ adhuc viuentes viuere in impietatibus no
4.Eſd.4 ſtris, & beatificabunt eos qui iam mortui ſunt. ḡ.c.49.§.15
4.Regũ.7 V § Fugiẽt itaq; homines in tenebris, & derelinquẽt tẽtoria ſua, fugiẽtq́; &ĩ.eo.in fi.
tantũ anĩas ſuas ſaluare cupientes, & pacẽ quęrẽtes quã non inuenient. Ab eis nẽpe
Hiere.25 peribit fuga & ſaluatio. Nam altiſſimus dicit: Peribit fuga à veloce & fortis nõ ob- ḡ.c.45.§.6.
Amos.2. tinebit virtutem ſuã, robuſtus nõ ſaluabit animã ſuã & velox pedibus nõ ſaluabit, ḡ.c.36.§.2.
neq; aſcenſor equi, & robuſtus fugiet nudus in illa die. in fine
VI § Talem noſtrã fugã ob tremẽdas calamitates futurã ſaluator pdixit. ḡ.eo.§.2.&
Matth.24 Quũ videritis abominationẽ deſolatiõis, quę dicta eſt à Daniele propheta, tunc q ḡ.c.2.§.4
Mar.13 in Iudæa ſunt, fugiẽt ad montes. Væ aũt pręgnãtibus & nutriẽtibus in diebus illis. ḡ.c.17.§.22
Dani.12 Orate vt nõ fiat fuga veſtra hyeme vel ſabbato. Quæ ſunt tpa ad fugã incõmoda. ḡ.c.38.§.18.
Siquidem in hyeme fugit pctã qui ea non zelo iuſtitiæ, ſed timore ſeruili, obmittit &ĩ.c.61.§.9
ḡ.c.40.§.3. vel qui vſq; ad mortẽ expectat cõuerti. Sabbato aũt fugit qui ſerò & lente vel vſq; ḡ.eodẽ.§.4
&ḡ.c.33.§.9 ad exactã ætatẽ differt fugere pctã, quod deteſtat dñs apud Catharinã aiens: Peri &.ĩ.eo.§.7.
Cath.Senẽ. culoſum eſt vnicuiq; differre vitã emendare, expectando tempus quod nondum ḡ.c.18.§.3 et
ca.156. habet, & perdendo tempus quod iam habet gratioſe ei conceſſum. ĩ.c.55.§.5
ḡ.c.30.§.12. VII § Et quis hmõi fuga, à Chriſto pręconizata, finaliter de extremo iu ḡ.c.33.§.1
dicio eſt intelligẽda, quãdo fiet tam magna tribulatio qualis nõ fuit ab initio crea
turæ quã condidit deus vſq; mõ, neq; fiet, tñ nihilominus propinquę noſtrę cala-
Lucæ.21 mitati, quę erit vltimę anxietatis pręambula fugura applicari poteſt. Nã oñi tpe ḡ.c.44.§.4
inſtat nobis futura calamitas, quã ſemp fugiendã, Chrus docet, aiẽs: Qui in Iudæa, &ĩ.c.57.§.11
id eſt, Chriſtianitate ſunt, fugiãt ad mõtes. ſ. virtutũ, & q in medio. ſ. peruerſitatis ḡ.c.43.§.15.
ſunt, ab ea diſcedãt, & q in regionibus, id eſt, q ſe bene regũt, nõ intrent in malitiã, &ĩ.c.55.§.
vigilate igit oñi tpe orãtes, vt digni habeamini fugere iſta oĩa quę futura ſunt. Et ĩ.c.57.§.
Lucæ.23 infra: Filiæ Hierlm, nolite flere ſup me, ſed ſup voſipſas flete & ſup filios veſtros, ĩ.c.31.§.6
qm̃ ecce veniẽt dies, in qbus dicẽt: Beati ſteriles & ventres qui nõ genuerũt, & vbe-
ra quæ nõ lactauerũt, tũc incipiẽt dicere montibus, cadite ſup nos, & collibus, ope
rite nos, quia ſi in viridi ligno hoc faciunt, in arido quid fiet? Lignũ viride eſt crux ḡ.eo.§.3.&
Chriſti, cuius electi in futura calamitate iuſto metu fugiẽt. Quõ ergo impij pctõ- ĩ.eo.§.8.
res, per lignum aridum intellecti, timore iniuſto & animo perplexo fugã quęrent? ḡ.eo.§.6
quiſnam finis eorum qui non credent Euangelio. ḡ c.38 §.2 et
1.Pet.4. VIII § Idẽ redẽptor noſter Ieſus in Birgitta illius anxietatis meminit, di ĩ.c.60.§.5
3.Bir.11 cẽs: Iuſtitia mea euidẽter manifeſtabit intantũ, ꝙ qui eã experiet, ſentiet, opa eius
veniẽt in publicũ, & mẽbra cõtremiſcẽt, horrẽdus eſt eñ caſus, & pcipitiũ intole-
4.Bir.99 rabile. Et infra: Sentiẽt iuſtitiã meã, ego eñ quaſi vermis in hyeme mortuus iacẽs
Iob.25 ipſis videor. Siquidẽ filius hominis eſt vermis, qui inquit: Ego ſum vermis & non ḡ c.43 §.9 &
Pſalm.21 homo. Et in Birgitta ſubdit: Nunc reuiuiſcere volo per terribile iudicium meũ, & ĩ.c.62.§.19
4.Bir.125 veniã ſic terribilis, vt vidẽtes dicẽt mõtibus, cadite ſup nos à facie iræ dei. Et infra: ḡ.eo.§.7
Bir.ext.86 Terra diripiet & inhabitãtes optabũt mortẽ, ſed fugiet ab eis, quia impij domina- ḡ.c.53.§.17.
bunt iuſtis. Et infra; Vita habebit tædio, fuga quęret, & non inueniet. Secundum ḡ.c.44.§.6
&ĩ.c.56 §.12

Metho

Methodius Methodiũ deniq;, homines ita anguſtiati, beatificabunt eos qui iam mortui ſunt. s̃.c.30.§.12.
Similiter ſacerdotes abſcondẽt habitũ, & coronas ſuas, ſicut Vincentius & Cyril s̃.eod.§.4.
Apo.9 lus vaticinati ſunt. Et poſtq̃ illa tribulatio eccleſiæ ceſſauerit, tunc væ primũ abijt. in fine
Et ecce venient adhuc duo væ poſt hoc. s̃.c.39.§.8.

¶ De tribus væ. Caput LV. s̃.c.55.§.9

IN Apocalypſi de triplici væ crebra fit mẽtio, ac multiplex repetitio. Sub tri
bus quidem væ complebit ira dei contra eccleſiã eiuſq; membra, nam Iohã-
nes audiuit vocem dicentis: Væ, væ, væ habitãtibus in terra. Nempe væ pri- j̃.c.53.§.14
Apo.8. mũ eſt illa tribulatio ob quam Hęr tota comportata eſt collectura. Quod qui s̃.c.53.§.18.
dem væ obuenit propter ſcelera noſtra. Vnde Iob: Si impius fuero, væ mihi eſt. & j̃.eo.§.7.
Et in Eccleſiaſtico: Væ duplici corde & labijs ſceleſtis, & manibus malefaciẽtibus
Iohã.6.10 & pctõri, væ diſſolutis corde, væ his qui dereliqueruut vias rectas, & diuerterunt in
Ecci.2.&41 vias prauas: Væ vobis viri impij, qui dereliquiſtis legem domini altiſſimi. Item
Eſaias: Væ gẽti peccatrici, populo graui iniquitate, ſemini nequã, filijs ſceleratis.
Eſa.1.&.3 Et infra: Væ impio in malũ, retributio eñ manuũ eius fiet ei. Porro in Ozea inqt
Ozee.7.et 9 dñs: Vę eis quia receſſerũt à me, vaſtabunt, qa p̃uaricati ſunt in me: vę quoq; ipſis
quũ receſſero ab eis. Ecce duplex nobis vę qui peccauimus, vnũ quod ſuſtinemus s̃.ca.35.§.4
ſupplicia, alterũ q; caremus deo. Quippe iſtud primũ væ eſt flagellũ nobis propin &.j̃.eo.§.8.
Apo.9 quius iam imminens, quod pręſumit futurũ ſub tuba quinti angeli, vtpote in calce
quinti, & in fęce ſexti ſtatuum iam concurrentium. s̃.c.54.§.3.

I § Et ſi eccleſia longo retroacto tpe tribulationes paſſa eſt q̃ plurimas, eo s̃.c.14.§.14
rundem tñ tribulationũ conſummatio denotat per primũ væ, & fiet ſub antipapa j̃.eo.§.6
& tyrãno ſupraſpecificatis. Poſtq̃ eñ Iohãnes eiuſdem antipapæ ſiue pſeudopro s̃.c.42.§.8.
Apo.9 phetę finem deſcripſerit, ſubiũgit dicens: Væ vnũ abijt, id eſt, completũ eſt. Atq; s̃.c.44. vſ-
ſub iſto vno & primo væ comprehẽdunt omes tribulationes in ſuperioribus vſq; que ad c.54.
huc deductæ. De ipo deniq; primo væ ſcriptũ eſt in typo eccleſiæ: Væ tibi Moab s̃ c.49 §.24
Nume.21 perijſti popule Chamos, id eſt, nequã, qa compheñſi ſunt tui filij & filiæ in captiui &j̃.c.56.§.7
tatẽ. Itẽ væ ſup Nabo. qm̃ vaſtata eſt & cõfuſa eſt fortis & tremuit, nõ eſt vltra ex-
Hiere.48 ultatio. Idcirco clamat eccleſia: Væ mihi ſup contritiõe mea, peſſima plaga mea.
Hiere.10 Ruſus ad eccleſiã dñs: Quia oblita es mei & confiſa es mẽdacio, ideo ego nudaui
Hiere.13. fœmora tua, & apparuit ignominia tua, vę tibi Hieruſalem, id eſt, eccleſia. s̃.c.46.§.12

II § In iſto primo væ dicunt homines mãducare linguas ſuas præ dolore,
Apo.16. & blaſphemare deũ cœli præ doloribus & vulneribus ſuis, & non agere pœniten s̃.c.40.§.4
tiam ex operibus ſuis .ſ. malis, & ſic in malo obſtinati peribunt. Ille peruerſorum s̃.c.49.§.12
interitus nuncupat primum væ, quia propter eorũ culpam ipſorũ pœna in præſen & .j̃.eo.§.3.
ti ſeculo inchoatur perpetuo duratura, ob eorum enim deſperationem obſtina- in fine, &.j̃.
tam deſcendunt in infernum viuentes. c.64.§.4

Pſalm̃.54 III § Reliquũ eſt: Sicut allegoricè tria væ opprimũt eccleſiã vniuerſalem
2.Bir.8 vtpote primũ væ culpabile in membris morboſis, ſcdm̃ væ pœnale in aduerſitati s̃.c.37.§.11.
bus tpalibus eccleſiã perturbãtibus: tertiũ væ æternũ, quo eccleſia meretrix, in da- &.12.&.j̃.c.
mnatis .ſ. Chriſtianis, ppetuo cruciabit. Sic tropologice tria væ patit quęlibet per 56.§.3
uerſa eccleſia ſingularis ſeu indiuidua, videlicet quælibet anima dãnata. Quæ di- s̃.c.44.§.13
2.Bir.8 cit, væ mihi quia nata ſunt .ſ. quo ad culpã, væ mihi qui tam longa fuit vita mea .ſ. in fine
quo ad pœnã temporalem, & vę quia ſum in morte ppetua. Quorũ vę primũ ob- s̃.c.44.§.6
uenit pctõri in conſciẽtia, quę naturaliter mordet pctõ, quo anima voluntarie in- &.s̃.c.31.in
currit primã ruinã, id eſt mortem ſpũalem. Siqdem p dei grãm homo huiuſcemo fine
di morſum conſcientiæ ad reatũ & verã pœniam nõ dirigit ne quã primã ſui rui-
nam reparat: tunc ſequit ſecũda ruina qua homo deſtruit & comparat iumẽtis inſi s̃.c.39.§.1
Pſalm̃.48 pientibus. Propterea deus ei infligit primũ vę, quãdo ipm pulſat & punit cũ aduer s̃.c.30.§.12
ſitatibus temopralibus. Poſt quas ſi pctõr ſe non emẽdauerit, vitã ſpiritualem re- &.j̃.c.61.§.3
cuperando omesq; in ſe ruinas & vulnera pctõrum reficiendo, tũc ſequet eum ter- in fine
tia ruina, id eſt, mors corporalis & neceſſaria, quæ ſecum affert ſecundũ væ, id eſt, s̃.c.47.§.11
s̃.c.35.§.6 intenſum mortis dolorem ac morſum amariſſimũ. Et ſtatim adeſt vę tertiũ, quod & j̃.c.58.§.
Deut.32. eſt peculiare vniuſcuiuſq; hominis iudiciũ extremũ, quoniã pars peccatorũ erit in 7.&.j̃.§.62.
Apo.21 ſtagno ardenti igne & ſulphure, quæ eſt mors ſecunda. §.18.

Ad tollẽ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN